

نه فقط تا مرگ، بلکه اگر تا برپایی قیامت فقط چند لحظه وقت داشتید، چه می کردید؟ مطمئناً ذره‌ای وقت را تلف نمی کردید و به مهم‌ترین کارها می پرداختید، درست است؟ اما آیا جزء این کارها «کاشتن درخت» هم هست؟ نه، درست است؟ می دانید چرا؟ چون ما کاشتن درخت را یک کار تفریحی و فوق برنامه می دانیم. اما اگر این روایت را جدی گرفته بودیم، نگاهمان عوض می شد:

إِنْ قَامَتِ السَّاعَةُ وَفِي يَدِ أَحَدٍ كُمُ الْفُسَيْلَةِ فَإِنْ اسْتَطَاعَ
أَنْ لَا تَقُومَ السَّاعَةُ حَتَّى يَغْرِسَهَا فَلْيَغْرِسْهَا

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله فرمودند: اگر نهالی در دست یکی از شماست و در آستانه برپایی قیامت به اندازه کاشتن آن فرصت دارد، آن را بکارد.

پس بی جهت نیست که رهبر جامعه اسلامی هر سال یک درخت می کارد. این صرفاً یک کار مستحب نیست؛ یک باقیات صالحات ویژه است!

